

Dreviny v sídlach

O vlastnostiach domácich i introdukovaných drevín existuje množstvo údajov, podľa ktorých sa vyberajú na konkrétnestanovišťa. Tento výber podmienujú ich nároky na pôdu, svetlo, vodu, priestor, či iné vlastnosti, napr. ako odolávajú rôznym negatívnym vplyvom (napríklad NH_3 , CO_2 , SO_2 , zasoleniu a iným chemickým a fyzikálnym vlastnostiam pôdy). Dôležité sú aj biologicko-estetické vlastnosti drevín, napríklad dĺžka kvitnutia, vôňa, farba plodov, produkcia fytoncídnych látok a pod. (Supuka, 1986). Z hľadiska ekologickejho a socioekonomickejho treba brať do úvahy napríklad kfmnu hodnotu, toxickosť, synantropnosť, fenologické údaje a pod. (Jurko, 1990).

Novým a zdá sa opodstatneným ukazovateľom pre výber druhov drevín z hľadiska funkčnosti sa stáva listová plocha a listová biomasa. Ovplyvňujú ju, samozrejme, rôzne faktory, napríklad klimatické. Od jej množstva a veľkosti závisí účinnosť fotosyntézy a transpirácie. Pri týchto procesoch nastáva výmena látok, napríklad pohlcovanie CO_2 a iných cudzorodých látok a vylučovanie O_2 , fytoncídnych látok, vodnej pary a pod. Listnaté dreviny sú vzdušnými, pachovými, zvukovými i rádioaktívnymi bariérami v prostredí. Čím je väčšia listová plocha, teda čím je väčší list, tým má vyššiu funkčnosť. Tieto hodnoty sú však premenlivé vzhľadom na vek dreviny (Vreštiak, 1991). Napríklad mimoriadne veľkú listovú plochu vytvárajú päťdesiatročné jedince javora cukrového (*Acer saccharinum*), veľmi veľkú pagaštan konský (*Aesculus hippocastanum*), veľkú javor horský (*Acer pseudoplatanus*), lipa malolistá (*Tilia cordata*), javor mliečny (*Acer platanoides*), dub červený (*Quercus rubra*) a pod.

Nielen veľkosť listu, ale aj jeho povrch hrá veľkú úlohu. Hladké, holé listy nezachytia lenko prachových častic ako chlpaté. Medzi dreviny s ochlpenými listami patrí pavlovnia plstnatá (*Paulownia tomentosa*), lipa veľkolistá (*Tilia platyphyllos*), aspoň z jednej strany chlpaté listy má lieska turecká (*Corylus colurna*), jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior*),

orech čierny (*Juglans nigra*), dub červený (*Quercus rubra*), lipa malolistá (*Tilia cordata*), lysé má javor mliečny (*Acer platanoides*), javor horský (*Acer pseudoplatanus*), pagaštan konský (*Aesculus hippocastanum*), buk lesný (*Fagus silvatica*), topol čierny (*Populus nigra*) a ďalšie. Záhytné schopnosti drevín sa hodnotia aj podľa hustoty koruny. Dôležitá je najmä jej obvodová časť, kde listy zachytávajú najväčšie množstvo znečistení, teda filtrujú vzduch. Listy, ktoré sú bližšie k stredu koruny, nie sú tak zaťažené. Preto čím je hustota korún v určitom poraste, napríklad hygienického pásma, väčšia, tým je funkčnejší (filtrácia vzduchu je účinnejšia).

Z hľadiska hygienického a klimatického ovplyvňuje hustota koruny aj intenzitu zatienenia. Výber drevín orientujeme podľa toho, či chceme v sadovníckej úprave použiť aj podrast, teda kry alebo kvety. Vtedy by mala byť intenzita zatienenia nižšia a mala by sa použiť drevina s nižším koeficientom hustoty koruny, napríklad sofora japonská (*Sophora japonica*), javor jaseňolistý (*Acer negundo*), pajaseň žliazkatý (*Ailanthus altissima*) a pod. Ak vyberáme dreviny pre odpočinkové plochy, môže byť intenzita zatienenia väčšia, vhodné sú dreviny s veľmi hustou korunou, ako napr. javor horský (*Acer*

pseudoplatanus), jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior Globosum*), pagaštan konský (*Aesculus hippocastanum*) a pod.

Dôležitým ukazovateľom pre výber drevín sú aj fenologické pomery (o nasadení, žltnutí a opade listov a pod.). Ak k týmto poznatkom pridáme už známe priestorové nároky drevín a ich odolnostný potenciál, rozčlenia sa nám podľa vhodnosti na určité stanovišťa. Iný druh vysadíme pri exponovanej komunikácii, kde sú vysoké nároky na odolnosť i veľkosť listovej plochy a iný napríklad v menšej uličke, kde drevina nemusí byť až taká odolná, ale listovú plochu by mala mať veľkú (z hygienického a ďalších hľadisk).

Pri výbere drevín pre súdla vidieckeho typu dbáme aj na ich priestorové nároky. Medzi dreviny s úzkou korunou, málo alebo stredne odolné voči SO_2 , CO_2 , HCl a pod., patrí napríklad topol čierny (*Populus nigra Italica*), jaseň mannový (*Fraxinus ornus*) a pod. Dreviny so širokou hustou korunou s veľkou listovou plochou a odolné proti rôznym exhalátom sú: breza bradavičnatá (*Betula verrucosa*), lieska turecká (*Corylus colurna*), jarabina vtáčia (*Sorbus aucuparia*), dub červený (*Quercus rubra*), pavlovnia plstnatá (*Paulownia tomentosa*) a pod. Pred budovami služieb, administratívnymi a kultúrnymi zariadeniami využívame odolnejšie druhy, s veľkou listovou plochou a habitusom vhodným podľa priestoru: javor horský (*Acer pseudoplatanus*), breza bradavičnatá (*Betula verrucosa*), jaseň štíhly (*Fraxinus excelsior*), lipa malolistá (*Tilia cordata*), topol čierny (*Populus nigra*) a pod. Pri výbere druhov pre cintoríny, ihriská a parkové plochy sa uplatňuje hlavne estetický a sadovnícky aspekt.

**Tab.1. Prehľad drevín z hľadiska niektorých vlastností dôležitých pri výbere v sídlach
(Spracované podľa: Supuka 1986, Vreštiak 1991)**

	plocha listov	hustota koruny	fáza olistenia	opad listov	typ listov	šírka koruny	specifické stanovište	stupeň odolnosti voči SO ₂	stupeň odolnosti voči NH ₃	stupeň odolnosti voči exhalátom	Ekologické využitie		
											rekultivácie	reakcia pôdy	stabilizácia svahov
Javor jaseňolistý <i>Acer negundo</i>	4	4				1		3	(3)	3	1	1,2	
Javor mliečny <i>Acer platanoides</i>	3	3	4-5		4	1		2		2	2	1	
Javor horský <i>Acer pseudoplatanus</i>	3	1	4	1	4	1		2	(2)	2	2	1	
Pagaštan konský <i>Aesculus hippocastanum</i>	2	2	4	2	4	1		2		3	2	3	
Pajaseň žliazkatý <i>Ailanthus altissima</i>	5	4			4	1		3		3	1	1,2	
Breza bradavičnatá <i>Betula verrucosa</i>	4	2	4	2	4	1	1,2	1	(2)	2	1	3	
Lieska turecká <i>Corylus colurna</i>	4	2			3	2		1		2	1	1	
Buk lesný <i>Fagus sylvatica</i>	4	4	5	3	4	1	3,4	3	(2)	2	2	1	
Jasen štíhly <i>Fraxinus excelsior</i>	4	4	4-5		3	1	2,3	2	(2)	2	2	3	
Jasen mannový <i>Fraxinus ornus</i>	5	3	4-5		3	2	1,4			3	1	1	
Orech čierny <i>Juglans nigra</i>	4	3			3	1		(2)		3		3	
Pavlovnia pištiatá <i>Paulownia tomentosa</i>	4	3	3-4		1	1				1		1	
Topoľ čierny <i>Populus nigra</i>	5	4	4-5		4	1	2	(3)		3	1,2	3	1
Dub červený <i>Quercus rubra</i>	3	3			3	1				2	2	1	
Sofora japonská <i>Sophora japonica</i>	4	4			3	1		3		3	1	1	
Jarabina vtáčia <i>Sorbus aucuparia</i>	4	2	4		3	1	2,3, 5	2		3	1,2	2	1
Lipa malolistá <i>Tilia cordata</i>	3	3	4-5		3	1	3	2	(1)	2	1	3	
Lipa veľkolistá <i>Tilia platyphyllos</i>	5	4				1				2	2	3	

Listová plocha drevín:

- 1-mimoriadne veľká,
- 2-veľmi veľká,
- 3-veľká,
- 4-stredná,
- 5-malá

Koefficient hustoty koruny:

- 1-veľmi vysoká,
- 2-vysoká,
- 3-stredne vysoká,
- 4-nízka.

Fáza olistenia:

- 3-marec,
- 4-apríl,
- 5-máj.

Opad listov:

- 1-14. októbra,
- 2-25. októbra,
- 3-31. októbra.

Typ listov:

- 1-chlpate z oboch strán,
- 2-chlpate z vrchnej strany,
- 3-chlpate zo spodnej strany,
- 4-lysé.

Šírka koruny:

- 1-veľká,
- 2-stredná,
- 3-malá.

Specifické stanovište:

- 1-suché,
- 2-vlhké,
- 3-zatienené,
- 4-zásadité,
- 5-kyslé.

Stupeň odolnosti voči SO₂, NH₃, exhalátom:

- 1-citlivé,
- 2-relatívne rezistentné,
- 3-rezistentné,
- (Údaj v závorku nie je jednoznačne preukázany.)

Ekologické využitie:-

dreviny vhodné na rekultiváciu antropogénnych pôd:

- 1-prípravné dreviny,
- 2-cielové dreviny,
- dreviny vyžadujúce špecifické podmienky pôdnej reakcie:
- 1-zásaditá reakcia,
- 2-kyslá reakcia,
- 3-druhy s výšou ekologickou valenciou,
- dreviny, ktoré svojím bohatým koreňovým systémom majú schopnosť stabilizovať svahy-1

V poľnohospodárskych a priemysel-ných areáloch treba zhodnotiť situáciu z hľadiska znečisťovania, hlučnosti, prăšnosti a pod. Dreviny by mali mať hustú korunu s veľkou listovou plochou, aby zachytili čo najviac hluku a znečisťujúcich látok. Ak tu však nie sú znečisťujúce látky, ktoré by obmedzovali použitie niektorých druhov drevín, môžeme vybrať i zo skupiny málo alebo stredne odolných druhov.

V sídlach vidieckeho typu by sme sa mali zameriať na sortiment domácich druhov drevín podľa rekonštruovanej prirodzenej vegetácie. Ak táto ponuka nastačí (pre extrémne stanovišné nároky alebo znečistenie), môžeme použiť introdukované dreviny, ktoré majú požadované vlastnosti a sú zároveň dobre prispôsobivé daným klimatickým podmienkam.

Aj pri sadových úpravách v sídlach by sme sa mali orientovať na tvarovo a farebne odlišné domáce druhy. V obytných častiach dvorov a predzáhradkách využívame kvitnúce kry a stromy, kvety, ozdobné trávy a ihličiny. Tu je výber drevín neobmedzený. Ak sa však tieto plochy nachádzajú blízko zdroja znečistenia (napríklad pri frekventovanej ceste, priemyselnom alebo poľnohospodárskom podniku a pod.) je vhodné izolovať obytnú časť pásom hustej zelene, ktorý by tvorili stromy s hustou korunou a veľkou listovou plochou i krovitý hustý porast. V malom priestore treba aspoň pri plote vysadiť bariéru od smeru znečistenia a vnútري využiť trávnik s krami, kvetmi, okrasnými trávami a pod. V záhradkách, ale aj v obytných a hospodárskych častiach, v školských záhradkách a poľnohospodárskych objektoch, kde znečistenie nie je, alebo je len minimálne, môžeme vysádzať ovocné dreviny.

V mnohých sídlach vidieckeho typu je zelene (okrem súkromných záhrad), veľmi málo. Chýba uličná zeleň, alebo ju nahradzajú kvetinové záhony. Rôzne obchody, služby a verejné budovy umiestnené v zástavbách pri hlavnej ceste, tiež nemajú veľa priestoru pre sadové úpravy. Často sú odkázané iba na zelene v uliciach.

Veľkou príležitosťou na výsadbu sú ihriská a cintoríny. Táto možnosť sa ale málokedy využíva. Nehovoria o poľnohospodárskych a priemyselných podnikoch.

O vlastnostiach drevín a vhodnosti ich použitia už máme veľa poznatkov. Voľných a nevyužitých miest v sídlach

akéhokoľvek typu je tiež dostatoč. Záleží iba na aktívite ľudí i rôznych organizácií (ochrancov prírody, polovníkov a pod.) alebo obecných úradov, ako využiť tieto poznatky, štúdie a projekty, nielen na skrášlenie svojej dediny, ale aj pre zdravé bývanie a spokojnosť jej obyvateľov.

Zdenka Rózová

Literatúra

- Jurko, A., 1990: Ekologické a socioekonomicke hodnotenie vegetácie. Príroda, 195 pp.
 Supuška, J., 1986: Zhodnotenie ekologických podmienok pre priaznivý rast a vývoj zelene v sídlach. Arborétum Mlyňany - Ústav dendrobiológie SAV, Vieska nad Žitavou, 163 pp.
 Vreštiak, P., 1991: Vývoj listovej biomasy v štruktúre sídelnej zelene. Acta Dendrobiol., Veda, Bratislava, 205 pp.

Astrachánska deklarácia

Medzinárodná konferencia o problematike racionálneho využívania prírodných zdrojov a ochrany prírody na dolnej Volge v oblasti severného Kaspičkého mora sa uskutočnila v dňoch 27. septembra - 3. októbra 1991 v Astracháni. Podujatie bolo vyvrcholením prípravnej etapy projektu WWF "Delta Volgy", organizačne ho zabezpečoval International Waterfowl and Wetlands Research Bureau (Slimbridge). Odborné rokovania, ktoré nadviazali na trojdňovú terénnu obhliadku "Astrachánskeho zapovedníka" v oblasti Damčik, prebiehali v piatich sekciách. Každej z nich predsedali dva experti - jeden ruský a jeden zahraničný (z Francúzska, Dánska, Holandska, Veľkej Británie a ČSFR).

Účastníci posúdili celú škálu problémov - od výroby elektriny, rybolovu a závlah až po konkrétnu otázky rozlohy a ochranného režimu rezervácií. Významným a v domácich podmienkach netradičným aspektom, ktorý zahraniční účastníci niekoľkokrát zdôraznili, je spoluúčasť miestneho obyvateľstva na rozhodovaní a prijímaní opatrení. Ako pozorovalia sa preto na rokovaniach zúčastňovali zástupcovia občianskej iniciatívy Výbor pre záchrannu Volgy, populárne prezývanej Volžský parlament.

Na záver prijali účastníci tzv. Astrachánsku deklaráciu, ktorá vyzdvihuje unikátnu hodnotu tohto ekosystému a odporúča:

- Priznať delte Volgy status Svetového dedičstva, a to tak v kategórii prírodných, ako aj kultúrnych pamiatok.
- Preveriť a zdokonaliť legislatívu zameranú na ochranu prírody.
- Sformovať komplexný medzinárodný program zahŕňajúci sociálne, ekonomicke a ekologické aspekty a ich väzbnu na konkrétnu priority, ktorými sú obnovenie a zachovanie cenných druhov rýb (menovite jeseterovitých a Stenodus leucichthys) a rozšírenie chránených území.
- Zabezpečiť zhodnotenie a environmentálnu expertízu celej hospodárskej činnosti v oblasti.
- Zabezpečiť na celostátejnej i oblastnej úrovni dodržanie záväzkov vyplývajúcich pre túto oblasť z Ramsarskej konvencie.
- Zapojiť medzinárodné a národné mimovládne organizácie do environmentálneho plánovania a výchovy, v súvislosti s tým založiť v Astracháni Medzinárodné ekologické centrum.

V súčasnosti sa spracúvajú všetky podnety a návrhy z konferencie do integrálneho Akčného plánu a stratégie ochrany mokradí na dolnej Volge.

M. J. Lisický